

prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
Judecătorul: A. Spoială
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, Vl. Clima, E. Fistican

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vadaturascaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadaturascaia Ludmila împotriva Primăriei orașului Vadul lui Vodă, intervenient accesoriu Gasnaș Vladimir, cu privire la anularea autorizației de construire, demolarea construcției și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Vadaturascaia Ludmila și s-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 septembrie 2016, cu pronunțarea unei hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 7 mai 2014, Vadaturascaia Ludmila a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei orașului Vadul lui Vodă, intervenient accesoriu Gasnaș Vladimir, cu privire la anularea autorizației de construire, demolarea construcției și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, în baza deciziei nr.1217 din 18 mai 2004, „Vadul Nistrului - AF” S.R.L. și Gasnaș Vladimir au divizat imobilul cu numărul cadastral XXXXXX cu suprafața de 1067,1 m.p., situat în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare, 38 în patru bunuri imobile distincte, după cum urmează: XXXXXX.001, XXXXXX.002, XXXXXX.003 („Vadul Nistrului - AF” S.R.L.) și XXXXXX.004 (Gasnaș Vladimir).

Astfel, se arată că, în urma tranzacțiile de vânzare – cumpărare nr. 9713, nr. 1665 și 1492, bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXXX.001, XXXXXX.002, XXXXXX.003 aparțin cu drept de proprietate reclamantei.

În aceeași ordine de idei, Vadaturascaia Ludmila a relatat că, la 26 noiembrie 2012, Primăria orașului Vadul lui Vodă a eliberat autorizația de construire nr. 06/1-18, conform căreia s-a autorizat construirea rețelei de evacuare a apelor uzate în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare, 38 (farmacie). La baza actului administrativ au stat documentația de proiect și condițiile tehnice nr.1218 din 25 iulie 2012.

Cu privire la ilegalitatea acestui act administrativ, reclamanta a susținut că respectiva construcție, autorizată de pârât, este ridicată pe peretele imobilului său și îi creează acesteia incomodități, provoacă umiditate și afectează aspectul vizual al clădirii, motiv pentru care a cerut prin cerere prealabilă anularea autorizației de construire. Cu toate acestea, Primăria orașului Vadul lui Vodă a respins cererea reclamantei.

Mai mult, s-a invocat că autorizația de construire nr. 06/1-18 din 26 noiembrie 2012 a fost adoptată contrar prevederilor articolului 12 lit. b) din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, de vreme ce actul dat a fost adoptat în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare. În subsidiar, nu există niciun acord autentificat al coproprietarilor de imobil. Totodată, s-a pretins că Gasnaș Vladimir a ridicat o construcție care nu este prevăzută de articolul 14 din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010, care stabilește în mod exhaustiv categoria lucrărilor care pot fi executate fără un certificat de urbanism și fără autorizație de construire.

Vadaturascaia Ludmila a solicitat anularea autorizației de construire nr. 06/1-18 din 26 noiembrie 2012 și demolarea rețelei de evacuare a apelor uzate în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare, 38 (farmacie) ridicate în temeiul acestei autorizații de construire (vol. I, f. d. 5).

La fel, reclamanta a cerut compensarea cheltuielilor judiciare suportate la judecarea pricinii civile.

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Primăria orașului Vadul lui Vodă a depus referință, prin care a cerut respingerea integrală a acțiunii (vol. I, f. d. 22 – 25).

Intervenientul accesoriu Gasnaș Vladimir, prin întâmpinarea depusă la dosar, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție și ca fiind neîntemeiată (vol. I, f. d. 44 – 51).

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, s-a respins acțiunea ca tardivă (vol. I, f. d. 119, 124 – 125).

Pentru a pronunța acest act judecătoresc, instanța de judecată a stabilit că, la 11 martie 2013, reclamanta a aflat despre existența autorizației de construire nr.

06/1-18 din 26 noiembrie 2012, iar cererea prealabilă referitor la anularea acestuia a fost depusă la 11 martie 2014. Prin urmare, Vadaturascaia Ludmila a formulat prezenta acțiunea la 7 mai 2015, ceea ce confirmă omiterea termenului de prescripție prevăzut de articolul 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ (vol. I, f. d. 125).

Împotriva acestui act de dispoziție, Vadaturascaia Ludmila a declarat apel nemotivat, iar intimatul Primăria orașului Vadul lui Vodă și intervenientul accesoriu Gasnaș Vladimir nu au depus nicio referință în apărarea sa.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 2 aprilie 2015, a admis apelul declarat de Vadaturascaia Ludmila și a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii (vol. I, f. d. 148 – 155).

Astfel, instanța de apel a decis anularea autorizației de construire nr. 06/1-18 din 26 noiembrie 2012, eliberată de Primăria orașului Vadul lui Vodă, privind executarea lucrărilor de construcție a rețelelor de evacuare a apelor uzate în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare, 38. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2015, s-a admis recursul declarat de Gasnaș Vladimir și s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 2 aprilie 2015, cu restituirea pricinii spre rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, de la faza soluționării chestiunii de punere a cererii de apel pe rol, în alt complet de judecată (vol. I, f. d. 191 – 196).

În argumentarea punctului său de vedere, instanța de recurs a determinat că cererea de apel declarată de Vadaturascaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, nu corespunde articolul 365 și 366 din Codul de procedură civilă, nefiind clar în ce mod instanța de apel s-a pronunțat în privința tuturor motivelor invocate (vol. I, f. d. 195 – 196).

La termenul de judecată din 24 februarie 2016, Vadaturascaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, a depus cerere de apel motivată, iar intervenientul accesoriu Gasnaș Vladimir a avansat o referință în întâmpinarea acesteia (vol. I, f. d. 212 – 217).

La 20 septembrie 2016, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău a pronunțat o hotărâre suplimentară, prin care s-a încasat de la Vadaturascaia Ludmila în beneficiul lui Gasnaș Vladimir suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (vol. II, f. d. 10).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 29 martie 2017, a admis apelul declarat de Vadaturascaia Ludmila și a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Ciocana,

mun. Chișinău din 20 septembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri (vol. II, f. d. 35 – 43).

Astfel, instanța de apel a decis respingerea acțiunii formulate de Vadaturascaia Ludmila ca fiind neîntemeiată și a dispus încasarea de la Vadaturascaia Ludmila în beneficiul lui Gasnaș Vladimir suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în instanța de apel și prima instanța.

La deliberarea acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de Vadaturascaia Ludmila în cererea de chemare în judecată.

Cu referire la concluzia instanței de fond în sensul depunerii tardive a acțiunii, instanța de apel a reținut că termenul de prescripție a început a curge de la data recepționării de către Vadaturascaia Ludmila a răspunsului la cererea prealabilă din 11 martie 2014. Așadar, în lipsa unor probe, care ar demonstra recepționarea răspunsului Primăriei orașului Vadul lui Vodă din 7 aprilie 2014, Colegiul judiciar a conchis că termenul a expirat la 12 mai 2014, iar depunerea cererii de chemare în judecată până la această dată denotă respectarea cerințelor prevăzute de articolul 14 și 17 din Legea contenciosului administrativ. În subsidiar, s-a constatat că Primăria orașului Vadul lui Vodă a examinat cererea prealabilă în fond (vol. II, f. d. 40).

Cu privire la fondul cauzei, instanța de apel a stabilit că autorizația de construcție contestată a fost eliberată în baza documentației de proiect, condițiilor tehnice, având termen de valabilitate de o lună de zile, termen în care de altfel, au fost efectuate lucrările stabilite, iar la moment obiectul este dat în exploatare, funcționează și a fost luat la balanța S.A. „Apă-Canal Chișinău” (vol. II, f. d. 40).

Mai mult, s-a considerat că Vadaturascaia Ludmila a înregistrat dreptul de proprietate doar asupra terenului cu nr. 3158204.067, dar nu și asupra imobilului aflat în litigiu. De asemenea, s-a decis că terenul ce aparține apelantei nu este intersectat de construcția pentru rețeaua de evacuare a apelor uzate.

În plus, instanța de apel a conchis că rețeaua de evacuare a apelor uzate în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Ștefan cel Mare, 38 (farmacie) cade sub incidența articolului 1 lit. e) și f) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, iar în consecință poate fi efectuată fără certificatul de urbanism pentru proiectare.

Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat articolele 14 alin. (1), 15 alin. (1) și 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, articolele 13 alin. (1), 19 alin. (2), 21 alin. (2) din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții și articolul 1 lit. e) și f) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

La 27 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 29 martie 2017 (vol. II, f. d. 44).

La 4 septembrie 2017, Vadaturascaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, solicitând casarea acesteia, în partea respingerii capătului de cerere referitor la anularea autorizației de construire nr. 06/1-18 din 26 noiembrie 2012 ca nefondată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte de admitere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că argumentele intimatului cu privire la faptul că la construcția rețelei de canalizare nu era necesar acordul coproprietarilor și a unui certificat de urbanism contravin articolului 14 din Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Vadaturascaia Ludmila a susținut că atât prima instanța, cât și instanța de apel au refuzat demersul referitor la numirea unei expertize, care ar putea constata că rețeaua de canalizare a fost ridicată pe terenul acesteia, ce-i aparține cu drept de proprietate. La fel, în opinia recurteii, prevederile articolului 1 lit. e) și f) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nu sunt aplicabile litigiului.

La 25 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Primăriei orașului Vadul lui Vodă și lui Gasnaș Vladimir, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. II, f. d. 52).

La 22 noiembrie 2017, Gasnaș Vladimir a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând recunoașterea acestuia ca fiind inadmisibil cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017.

În aceeași ordine de idei, la 28 noiembrie 2017, Primăria orașului Vadul lui Vodă a formulat o referință, prin care a cerut respingerea cererii de recurs.

Examinând admisibilitatea recursului, conform articolului 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Vadaturascaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Mandatul seria MA, nr. 0476295 din 6 martie 2014 dovedește faptul că avocatul Frecauțan Marina a fost împuternicit în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele dnei Vadaturascaia Ludmila, care este

subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (vol. I, f. d. 12) în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei, confirmă că cererea nu a fost depusă repetată și nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia integrală a instanței de apel din 29 martie 2017 a fost expediată în adresa părților la 27 iunie 2017 (vol. I, f. d. 44), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. De fapt, deși recurentul a susținut că a primit copia de pe decizie la 6 iulie 2017, nu a reușit să probeze această circumstanță. Totodată, potrivit plicului prezentat de ultimul, se confirmă că scrisoarea, care conținea actul contestat, a ieșit din biroul (oficiul) poștal la 4 iulie 2017 (vol. II, f. d. 49). Totuși, în lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu poate constata cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar având în vedere informațiile de pe plicul expediat în adresa recurentului (4 iulie 2017), instanța de judecată constată că recursul declarat de Vadaturascaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, este depus în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și luând în considerare poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Ab initio, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui

proces echitabil garantate de art. 6 parag. (1) din Convenție, în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat (a se vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia, Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis, Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă normele de drept invocate de recurentă în motivarea cererii de recurs sunt incidente la soluționarea fondului cauzei, inclusiv dacă argumentele acesteia, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia.

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurenta Vadaturascaia Ludmila a indicat art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, de art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 29 martie 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 14 alin. (1), 15 alin. (1) și 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, articolele 13 alin. (1), 19 alin. (2), 21 alin. (2) din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții și articolul 1 lit. e) și f) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurenta a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat. *În special*, Vadaturascaia Ludmila nu a reușit să înlăture constatarea decisivă ce ține de faptul că terenul, care-i aparține acesteia, nu este intersectat de construcția pentru rețeaua de evacuare a apelor uzate, executată în temeiul autorizației de construire nr. 06/1-18 din 26 noiembrie 2012. La fel, aceasta nu a demonstrat că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar circumstanța respectivă.

Mai mult, instanța de recurs subliniază că instanța de apel și-a motivat amplu decizia și a răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei (a se vedea decizia de inadmisibilitate pe cauza *Fundația pentru Copii Speranța v. Republica Moldova*, 17 octombrie 2017). *De facto*, recurenta nu a criticat textele de lege aplicate de instanța de apel, ci s-a mulțumit să afirme abstract că soluția acesteia este una eronată, fără a aduce vreo observație pertinentă și concludentă speței.

În subsidiar, instanța observă că, *în principiu*, recurenta a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, 2 septembrie 2014, parag. 34, *Samardžić v. Croația*, ibidem, parag. 28).

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că Vadaturascaia Ludmila nu a adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. Prin urmare, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (*a se*

vedea, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, ibidem, parag. 32).

Un raționament subsidiar al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că recurentul a fost reprezentat de către avocatul Frecauțan Marina, persoană abilitată și calificată, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, aceasta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, în baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) în Codul de procedură civilă și interpretarea suficient de clară și coerentă a acestuia de Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa constantă (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Trevisanato v. Italia*, ibidem, parag. 45, *Sturm v. Luxemburg*, citată mai sus, parag. 40).

Din aceste raționamente, completul Colegiului determină existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). *De facto*, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Vadaturșcaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vadaturascaia Ludmila, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală